

Vragen aan... Margriet Bekking

We kennen je al een tijdje als bryoloog en je bent sinds kort bestuurslid. Hoe ben je bij de mossen terechtgekomen?

Mijn eerste kennismaking met mossen was bij de KNNV-afdeling 's-Hertogenbosch, die in 2004 deelnam aan de inventarisatie van de zojuist gerestaureerde vestingwallen van die stad. Het aantal mossen dat we daar destijds aantroffen, was zeer overzichtelijk: muurmos en muisjesmos op de droge muren en parapluutjesmos op de bodem onderaan. Het speuren naar die kleine plukjes mos tussen de voegen is het begin geweest van mijn bryologische loopbaan. Ik werd lid van de mossenwerkgroep van 's-Hertogenbosch/Tilburg en leerde daar Chris Buter kennen. Chris heeft met zijn enthousiasme voor mossen in mijn beginjaren veel voor mij betekend. Ook Klaas van Dort, mijn broer, heeft mij op weg geholpen door convoluutjes met 'huiswerkmoss' toe te sturen en mij van de benodigde mosliteratuur te voorzien. De basis van mijn passie voor mossen is hier gelegd. Later ben ik lid geworden van de mossenwerkgroep van de KNNV-afdeling Eindhoven, waar ik bij Huub van Melick en Marleen Smulders mijn soortenkennis kon uitbreiden.

Ik ben een laatbloeiër wat de KNNV betreft, pas lid sinds 2004. In eerste instantie ben ik bij de KNNV gekomen om lid te worden van een plantenwerkgroep, maar niet lang daarna werd dat de mossenwerkgroep. In de *Natura* las ik een oproep van de ARC die op zoek was naar een enthousiast medewerker (m/v). Daarop heb ik gereageerd en in 2005 ben ik in het bestuur van de ARC gekomen om bij te dragen aan de organisatie van de KNNV-natuurritten. Ik ervaar de natuurritten die door de ARC/KNNV georganiseerd worden als zeer bijzonder; de thematische bestemmingen gaan naar boeiende natuurgebieden en de deelnemers zijn allemaal geïnteresseerd in de natuur; met 'de neuzen in dezelfde richting' wordt hierbij aan natuurbeleving gedaan. Ik word hier altijd heel blij van, ook al is het leiden van een reis niet altijd probleemloos en valt er soms veel te regelen.

Hoe ben je bij de BLWG terecht gekomen?

Via de mossenwerkgroep van 's-Hertogenbosch/Tilburg hoorde ik van de BLWG. Sinds december 2004 ben ik lid. Om mijn destijds nog beperkte soortenkennis uit te breiden, heb ik in de beginperiode aan veel landelijke excursies deelgenomen. Mijn eerste BLWG-kamp was het voorjaarskamp dat in 2005 in Gerolstein plaats vond. Ik werd overduidelijk door het aantal mossen dat daar gevonden werd: tijdens de eerste excursiedag werden 's ochtends ca. 200 soorten genoteerd en 's middags nog een kleine 100! Het is een klein wonder dat ik toen niet wanhopig ben afgehaakt.... Gelukkig kreeg ik daar als beginnend bryoloog veel steun én het advies om niet meteen alle soorten te willen kennen. Daarna heb ik zoveel mogelijk geprobeerd om bij alle BLWG-kampen aanwezig te zijn. Niet alleen vanwege de kennis die je tijdens de excursies opdoet, maar ook vanwege de gezellige sfeer tijdens deze kampen. Bij de laatste twee zomerkampen, Noorwegen (Dovrefjell en Rondane) 2014 en Zweden (Öland) 2016 ben ik zelf nauw betrokken geweest bij de organisatie daarvan. Sinds dit jaar ben ik de nieuwe excursie-coördinator bij de BLWG en hoop hiermee mijn steentje bij te dragen met leerzame en interessante excursiebestemmingen voor zowel bryologen als lichenologen.

Wat is je favoriete mos en waarom?

Tot mijn favoriete mossen behoren de levermossen en dan specifiek de 'ieniemenies' daarvan; met het oog nauwelijks waarneembaar, maar eenmaal onder de microscoop gaat er een wereld voor je open en zie je blaadjes, onderblaadjes en bladcellen. Één mos is daarin wel mijn topper: het dwergwratjesmos, *Cololejeunea minutissima*. De naam zegt het al, minuscule klein, niet meer dan een groen vlekje op een stam. Om deze soort te vinden moet je wél weten waar je naar moet kijken; 99 keer blijkt het groene al te zijn, maar die ene keer is het wél raak, de kleur is net even anders en met een loupe zie je piepkleine ronde blaadjes. De eerste keer dat ik zelf het dwergwratjesmos ontdekte was in een ondoordringbaar wilgenbroekbos in natuurgebied De Moerputten bij 's-Hertogenbosch. Balancerend op een gladde boomstam boven het water zag ik aan de onderkant van een

wilgentak een groen plekje van ongeveer 1 cm²; het was het écht! De euforie van het zelf ontdekken van een dergelijk klein mos kon op dat moment niet groter zijn... Dit Eureka-moment dateert al van enige jaren geleden, maar nog steeds speur ik enthousiast stammen af op zoek naar 'groene' plekjes. Sindsdien is mijn bryologische soortenkennis steeds verder uitgebreid en heb ik nog steeds veel plezier in het vinden van de kleinere levermossen.

Wie is de volgende persoon in deze reeks interviews?

Ik geef graag het stokje door aan Dirk Blok. Ik heb Dirk leren kennen op het zomerkamp in Noorwegen, waar hij op de fiets naar toe kwam. Hij is actief bryoloog in het noorden van ons land.